

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insetate) vsprejema upravištvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 166.

V Ljubljani, v ponedeljek 23. julija 1894.

Letnik XXII.

Vabilo

na

sedmi redni občni zbor

„Katol. tiskovnega društva

v Ljubljani“

v četrtek dne 26. julija 1894 ob 10. uri popoldne

v veliki dvorani

knezoškofovske palače.

Dnevni red:

1. Ogovor predsednika.
2. Tajniško poročilo o odborovem delovanju v minulem društvenem letu.
3. Posamezni predlogi in navesti.

V Ljubljani, dne 9. julija 1894.

Odbor.

Slovensko katoliško delavsko društvo.

Do 500 delavcev se je zbralo včeraj sv. Marije Magdalene dan o polu devetih v cerkvi Jezusovega Srca, koder je dobrohotno opravil cerkveno opravilo mil. prelat-kanonik preč. g. dr. Andrej Čebašek. Nagovor je na temelju nedeljskega evangelija opisaval ljubezen Izveličarjevo do priprostega ljudstva. Kristus je večkrat pokazal nenaravno nasprotje mej

reveži in bogatini in ostro šibal grehe tistih, ki „so sami v se zaupali in druge zaničevali“; tako v priliki ubožca Lazarja in bogatega pohotnika, tedaj ko je pohvalil mej vsemi darovalci samo ubogo vdovo, ko je duševno zapuščeno Marijo iz Magdale branil pri bogatemu farizeju, ko je revne prodajalce golobov milo opomnil in le proti preširnim menjalcem in velikim živinskim trgovcem pokazal svojo sveto gorečnost, vzlasti pa v priliki o farizeju in cestničarju v tempelju. Takih bahatih farizejev je še dandanes dovolj, samo v toliko je svetopisemski farizej boljši, da je prišel vsaj v tempelj, moj tem ko farizeji naše dobe mislijo, da jim Boga in cerkve sploh ni treba.

Zalibog da farizeja posnemajo tudi že reveži. In ti so nevarnejši, če se odtrgajo od Boga, nego bogatini, ker nimajo ničesar izgubiti. Tudi mej delavce se seli ta duh farizejskega napuha proti Bogu. Razložek mej vernim in nevernim se izpozna vzlasti pri dveh vprašanjih. Odkod je trud na svetu? Kje se dobi pomoč? Verno srce odgovarja: Greh je zakrivil zlo; pomoč pa je milost Božja, po Odrešeniku zaslužena. Neverni delavec pa išče drugod vzroke in drugod vira svojemu upanju. Va-se zaupa, ne pa v previdnost Božjo. Stalnih uspehov nima. Napačen bi bil ugovor, češ, potem ni treba delavcem truda in dela, da si zboljšajo svoje razmere, če mora dobra stvar tako ali tako zmagati. Kolikor more, mora človek sam storiti. Ravno gledé delavcev opominjajo sveti oče, da morajo v njihovo korist sodelovati: cerkev, država, delodajavci in delavci. In delavce opominjajo, da se združujejo mej seboj, naj se spoznavajo in v ljubezni skupno vzgajajo, skupno branijo svoje pravice. Vir prave ljubezni je pa presveto Jezusovo srce. Njemu se izróči tudi novo društvo, ki se ustanavlja.

Videlo se je delavcem z obraza, da so jim najboljši sklepi zorili v vnetih srcih.

Rokodelska dvorana je bila ob 10. že natlačeno polna; po mostovžu in po stopnjicah jih je bilo vse polno. Reči smemo, da jih je prišlo k ustanovnemu shodu najmanj 500. Lep red, modro resno vedenje vseh zbranih je pričalo, da čutijo važnost namena, ki jih je prizval. Predsednik pripravljalnega odbora je v svojem govoru pojasnil društvene namene: vzgajati, zabavati, podpirati. Nastopni govornik je pa razdrobil nekatere fraze: cerkev nasprotuje svobodi, katoličani nimajo poguma, političnih pravic ne marajo delavcem dovoliti, in cerkev se briga le za bogatine, in je pokazal njihovo grdo neresničnost.

Pri volitvi se je oddalo 178 listkov. Novoizvoljeni odbor se je ustanovil tako-le: Ivan Trtnik, predsednik; Fr. Urbančič, podpredsednik; Jož. Gostinčar, zapisnikar; Lovr. Palovec, blagajnik; Ivan Jakopič, Alojz Pelc, Ivan Rakovec, Jož. Štrus, Fr. Ziller, Ivan Zupanec, odborniki. Namestniki so: Matej Ferko, Jakob Golmajer, Jož. Lapajner, Franc Savinšek, Fr. Pleško, Jož. Zajc. Pregledovalci računov pa: Jož. Avbelj, Jan. Kastelic, Jak. Smole. Pri občnem zboru se je sklenilo, da dobodo bolni udje osem tednov po 2 gl. na teden podpore, da bo pa odbor po možnosti podpiral tudi sieer: dalje bolne, o pogrebu itd.

Sklenila so se tudi natančna določila za poslovanje blagajnikovo. Zatem je pa nastopil g. poslanec Fr. Povše in je v res izbornem govoru slikal razmere delavskega vprašanja v državnem zboru. Izrekel je mej drugim, da kedor vidi kako dostojni, dezereli so delavci, mora biti zato, da se uvede splošna volilna pravica; krvni davek morejo dati, drugih

LISTEK

J. Polovičar in J. Poldruec.

Epizoda iz leta 1812. — Spisal P. L. Coloma S. I., poslovenil Azt.

(Dalje in konec).

IV.

Ko je prišel Janez Polovičar v Sanlukar, bil je že davno dan in vse po mestu je bilo veselo, ker so Francozje otišli. Razposlali so poslance na vse kraje, da bi se do dobrega prepričali, jeli gotovo, da se ne vrnejo več. Treba bi bilo kraj zavarovati, ako bi se zopet vrnili in vsled tega so prihajali v mesto od povsodi oboroženi možje. Janez Polovičar se je skrbno varoval, da bi komu kaj črhnil o tem, kar je vedel in videl. Otišel je brez ovinkov v svojo kočico. Samo jedna sobica je bila tu, pa še ta je bila skoraj napolnjena z ogljem za vsakdanjo rabo. Ondi je bila tudi miza, nad njo napis, kateri je vsako prihodnje „jutri“ spremenil v sedanji „danes“ in vsakteri kredit spremenil v pošteni denar. Ta napis se je glasil:

Danes se ne daje na posodo,
Pač pa jutri!

V kotu prodajalnice je visela na steni bakrorezna podoba presvete Device iz Karmena, katero je pa ogljeni prah že precej zaprašil. Noč in dan je gorilo pred to podobo olje v svetilki.

Ko stopi Janez Polovičar v svojo kočico, poišče najprej pletenico. Najde jo na istem prostoru, kamor jo je bil postavil. Porine zdaj pletenico pod mizo, ne da bi preiskal in pregledal vsebino, bodi si da se je bal botra, bodi si da je zadovoljevala njegovo sebičnost velika svota, katere je bil že skoraj popolnoma svest. Samega veselja si mane roke in napolni z oljem svetilko, katera je gorela pred podobo Matere Božje.

Nato gre Janez Polovičar v hlev, k svojemu oslu, kateri je stal zapuščen ondi.

Ko ta zagleda svojega gospodarja, zravna najprej jedno in potem še drugo uho in potem otožno zariga. Janez mu da nekoliko krme, da bi ga preskrbel za daljno pot. Na to se vrne zopet v svojo kočico, da bi se ondi nekoliko odpočil. Toda spati ne more, dasi je zelo utrujen; vsled tega se spravi zopet na noge. Nadleguje ga misel, da se Francozje lahko vrnejo in vleče ga želja, da bi spoznal vsebino v sodih. To ga je ganilo, da je prodal neki ženi funt oglja, ne da je bil goljufal pri meri, kar se je bržkone prvič zgodilo v njegovem življenju.

Proti eni popoldne je prišlo sporočilo, da so se Francozje združili s Soulkovim oddelkom v Jeres dela Frontera s katerim naj bi drli brez odpočitka proti Sevilli. Toda Janez Polovičar ni ničesar čul o tem, so li Francozje zapazili, da so njihovi vodniki ubežali in oropali. Vzdikne sedaj na lahko, kakor bi se mu odvalil težek kamen od srca. Kar ne da

mu dalje čakati. Osedla urno svojega osla in se napoti proti mostu, kateri pelje čez Salado. Brez vsakaterih opovir in težav dospeta on in Janez Poldruec o polnoči v svojo prodajalnico.

Bila sta vendar enkrat zopet sama. Imela sta soda, v katerih je bil skrit zaklad po njihovem mnenju zaklad cele Kalifornije. Bila sta sedaj brez vse skrbi. Janez Polovičar se je tresel kakor šiba na vodi in izlil je olje iz svetilke, s katero je svetil svojemu sodrugu. Janez Poldruec udari s sekiro po sodu in mu razbije dno. Janez Polovičar gleda debelo, da bi bolje videl svitile zlate; toda — videl je jedino kup belega peska. Janez Poldruec je grdo zaklel. „Le koplji naprej“, prigovarja mu Janez Polovičar z boječim glasom. „Peska imajo na Francoskem veliko, še preveč; torej tega ne vozijo iz naše dežele.“

Janez Poldruec brska z obema rokama po pesku in zadene pri tem na neko trdo stvar. Radoveden potegne stvar iz peska in zapazi v svoje veliko začudenje pred seboj mašni kelih.

„Jezus Kristus!“ zavpije Janez Poldruec in malo da ni padel na tla. Polovičar obledi kakor mrtvec in se prime z obema rokama za glavo. „Stoj nama, o dobri Bog, na strani!“ mrmra tiho. Z močno roko prime zdaj Janez Poldruec za sod in ga izprazni. Dragocene, zlate in z biseri okrašene monštrance, zlati in srebreni kelhi ležali so raztreseni med peskom.

6 ch m. m.

neposrednih davkov tudi mnogo; zato morejo dobiti tudi državljanske pravice. Opominjal jih je, naj se zvesto drže katoliških načel in mej gromovitim odobravanjem jim je obetal, da bo rad v državnem zboru zastopal njihove koristi. — Veselje je žarelo mnogobrojnim poslušalcem s lica, ko so poslušali ta govor, ki jih je prepričal, da katoliškim možem bije srce zanje. Vsem iz dna duše je govoril predsednik, ko se je g. govorniku v imenu društva zahvalil. C. gospod Plečnik je nato opominjal delavce k jedinstvu; nemška država ima sila vojakov in se boje — 200 jezuitov, ker so jedini. Društvo naj se drži cesarskega gesla: viribus unitis. Udje naj molijo za cesarja. Z živokliki cesarju in papežu se je završil 1. zbor slov. kat. delavskega društva.

Rednih udov je sedaj že 350, katerih mnogi so že včeraj zvečer prišli brat in razvedrit se v društvene prostore. Mej seboj se mnogi niso poznali, a trkoj pri prvem sestanku so si bratovsko podajali roko in se drug z drugim sprijaznjevali. Bog daj, da bi ljubezen in jedinstvo, ki se je prvi dan tako lepo pokazala, ostala vedno lastnost, po kateri se bodo ločili od drugih udje slov. kat. delavskega društva. Podporni udje so dozdaj č. gg. kan. L. Jeran, A. Kalan, Krek. Premil. knez in škof so blagoslovili društvo in mu darovali 100 gold. Pristrčna ovacija hvaležnih udov, ko se je naznanila ta vest, je pokazala njihovo neomejno vdanost višjemu pastirju.

Ko se je poudarjala ljubeznjivost, s katero se vsprejeli škof priprav. odbor. je videl poročevalce v več očeh — leskeče solze, najlepši dokaz vsprejemljivosti in nepokvarjenosti priprostih delavskih sre.

Društvo so pozdravili: katoliško rokodelsko društvo v Novem Mestu, katoliška delavska družba v Zagorju, katoliška delavska družba v Idriji v prelepah pesmih želeč vspešnega delovanja; brzojavno so pokazali svoje soveselje z njim: kons. obrtno in slov. bralno društvo v Loki, dr. Janežič, ljubljansko katoliško rokodelsko društvo iz Loke, in vrhniško katoliško rokodelsko društvo, in mnogo jeseniških delavcev. Jako veliko veselje je vzbudila ta zadnja brzojavka, kažoča da so tudi gorenjski tovariši jednih mislij z udi novega društva.

Dne 25. marcija let. leta je na Dunaju pri socijalnem demokratičnem shodu dejal socijalist Popp, da se organizacija na Kranjskem še le pričinja (Verhandlungen... str. 39). s Kranjskega so dobili od binkoštij 1. 1892 — samo 7 gld. — Da organizacija naših katoliških delavcev se res še-le pričinja, toda pričetek je bil srečen. Bog daj tudi srečno nadaljevanje!

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. julija.

Gimnazija v Celju. Konservativni listi zagovarjajo osnovo slovenskih paralelk v Celju. Posebno sta se „Linzer Volksblatt“ in pa „Grazer Volksblatt“ odločno izrekla za osnovo slovenskih paralelk v Celju. Poslednji list pravi, da so Nemci na

Janez Polovičar se pripogne, da bi jedno teh svetih reči pobral.

„Ne dotakni se teh svetih, posvečenih rečij s tvojo umazano in tatvinsko roko!“ zavpije nad njim Janez Poldruec. Odpreta sedaj drugi scd, pa tudi ta je bil napolnjen s cerkvenimi posodami, katere so Francozi z božjeropno roko ukradli.

Janez Poldruec se usede na klop, ne da bi kako besedico spregovoril, Janez Polovičar pa kar pade, kakor bi bil okamenel na skrinjo.

„Stoj nama, dobri Bog na strani!“ ponavlja s tresočim glasom. „Oslov ni več! Dve noči sem se trudil, bresti sem moral vodo in še sedaj me boli hrbet, ker sem se moral tolikrat pripogniti.“

Niti jednomu ni prišlo na misel, da bi se bil polastil cerkvenih zakladov. Toliko spoštovanja so imeli takrat celo zavrženi ljudje, dejal bi same zgube do posvečenih rečij, do rečij odločenih za službo božjo. Sama beseda „božji rop“ ju je zadrževala, da nista tudi najmanjše stvavi vzela, s katero bi se bila vsaj odškodovala za svoj trud.

Janez Poldruec je razbijal in teptal po tleh ves razsrjen.

„I, kaj hočeva sedaj storiti?“ vpraša poslednjič.

„Druzega nama ne ostaja, kakor, da si poiščeva visoko drevo in se obesiva nanj“, pristavi hladnokrvno Polovičar. „Kam pa spraviva cerkvene posode?“

Dolenjem Štajerskem pač dolžni varovati nemštvo; kraji, ki so bili od nekdanj nemški, naj nemški ostanejo. Zato naj se obdržé nemške učilnice in naj se zanje vse žrtvuje. Toda dalje ne smejo iti, ker bi se delala krivica drugim in bi se delal le prepir. Življenje narodovo ne sme biti torišče bojevitim politikom. — Boj za celjsko gimnazijo nam zopet z vso jasnostjo kaže, kje da so naši prijatelji, kje naši nasprotniki. „Grazer Volksblatt-u“ pa vendar moramo omeniti, da tistih od nekdanj nemških krajev, katerih nemštvo bi se moralo varovati, pač na Dolenjem Štajerskem ni. Južnoštajersko nemštvo je novejšega izvora in se le bolj umetno vzdržuje.

Ebenhoch o koaliciji. Dr. Ebenhoch je v Peilsteinu dne 13. t. m. govoril o političnem položaju. Rekel je, da je koalicija nastala, ker nobena treh velicij strank zase ni mogla dobiti večine in ker vlada brez večine ni mogla opravljati svojih poslov. Onemoglost vlade bi pa v sedanjem času bila najosodepolnejša, ko se radikalne in prekucijske stranke bore proti vsaki avtoriteti. Vlada je zatorej prisiljena bila iskati sodelovanja vseh zmernih strank. To je pa bilo le mogoče, če vsaka stranka za nekaj časa odloži tiste težnje, katere drugi načelno pobijata. Verske šole sedaj ni mogoče spraviti na dnevni red, ali zato so konservativci zagotavljeni, da se ne začne kak nov boj proti cerkvi. Sicer bi predlog o verski šoli sedaj ne imel nobene upanja na vspeh, ker so liberalci, Mladočehi in nemški nacionalci proti njemu. Odložilo se je torej le nekaj, kar bi lako ne bili mogli doseči. Nadalje je pa k zjedinenju zmernih strank sililo hitro naraščanje socijalizma.

Plzenski izgredi pred sodiščem. Dne 8. decembra lanskega leta bili so v Plznu ulični izgredi, katerih sta se udeležila mej drugimi tudi državni poslanec dr. Dyk in pa dr. Črnhorsky. Proti omenjenim dvema in še štirimi drugimi se je začela preiskava in je te dni bila sodnijska obravnava. Dr. Dyk ni bil prišel pred sodišče, ker državni zbor še ni dovolil proti njemu sodnjega postopanja. Črnhorsky in štirje tovariši so pa pod okrajnem sodiščem so morali zagovarjati, ker so pobili kacihi trideset stekel v oknih šole nemškega „Schulvereina“. Priče so izpovedale, da je Črnhorsky rekel, da policija ne sme videti, kako bodo metali kamenje. On temu oporeka. Sodnik ga je pa vendar spoznal krivega in obsodil v petdnevni zapor. Dva druga zatoženca dobila sta po dva dni, jeden pa 24. ur zapore. Tretji pa plača 15 gld. globe.

Bolgarija. Sedanja bolgarska vlada se je prepričala, da s sedanjim sobranjem ne bi mogla vladati in je zatorej sklenila, je kmalu razpustiti in razpisati nove volitve. Pri novih volitvah bode gotovo dobila vlada večino, če ne drugače pa s pritiskom. — Bolgarski vladni krogi si še vedno belijo glave, kako bi popolnoma uničili Stambolova. Najprej so mislili ga pregovoriti, da bi šel v inozemstvo in so ljudstvo nahujkali, da je razsajalo pred Stambolovo hišo. Bivši ministerski predsednik je pa

„Kaj jaz vem! Menihi naj jih pridejo iskat, če jim drago.“ „Neumnež, kaj govoriš, ali ne pomisliš, da nas lahko vržejo v ječo, ako to napraviva, zakliče jezno Poldruec.

„Ti si neumnež, pa ne jaz, ako to veruješ“, zavrne ga Polovičar. Ali so že mari katerega zaprli ali obesili za to, ker je dal nazaj, kar ni njegovega. Jutri naznaniva to gospodu župniku in kar bode on ukazal, to naj se zgodi.“ Kakor sta govorila tako sta tudi storila. Ne da bi se bila dotaknila svetih posod, sta šla ogljarja drugo jutro k gospodu župniku in dva dni pozneje so bile te cerkvene posode že v rokah tega blagega moža. Župnik jim je dal nekaj denarja za odškodnino oslov in za njihov trud. Škof je zvedel o tem dogodku in povprašal kedo sta ta dva človeka. Župnik je na to odgovoril.

„To sta dva ogljarja, pa rekel bi, samo na videz. Ta posel služi jima le v to, da lažje počenjata hudobije. Posojujeta denar prav kakor dva oderuha.“

Škof sklene čudeč roke in vsklikne: „Blažena dežela, kjer imajo toliko spoštovanje do svetih rečij celo ljudje, kateri so tako globoko padli. Dokler bode navdajal naše ljudstvo tak čut, ni se nam bati, da bi se vgnjezdila v našo deželo tako strašna prekucija, kakoršna razsaja na Francoskem.“

Pol stoletja pozneje zgodilo se je, kar škof ni pričakoval. Po celej Španskej so razobešali socijalisti svoje zastave. Imetje plemičev in bogatašev je bilo vedno v nevarnosti pred surovim ljudstvom.

zahteval odločno od vlade varstvo, ki se mu ni moglo odreči. Potem so govorili, da bi ga tožili zaradi rušenja ustavnih pravic. Novi ministri so pa kmalu spoznali, da s tem ne bode nič, ker bi sami prišli v zadrego, kajti soodgovorni so za to, kar je delal Stambolov, ker so nekateri z njim ministrali. Naposled so hoteli dobiti koga, da bi ga tožil zaradi krivic, ki so se mu zgodile. Če so koga dobili, ne vemo, lahko pač ni bilo, ker Stambolov kot ministerski predsednik je pač le redkokdaj imel opraviti s takimi posumniki. — Vlada je bajé pripravljena, pomilostiti vse politične zločince, tudi Karavelova in Cankova, samo da morajo sami prositi za pomiloščenje in se izrecno izreči, da priznavajo sedanje razmere v Bolgariji za postavne in da zlasti priznavajo kneza Ferdinanda za zakonitega vladarja. Tega zlasti Cankov in njegovi somišljeniki storiti ne morejo, če nočejo priti v nasprotje z dosedanjim postopanjem svojim. Cankov ne priznava niti zjedinenja obeh Bolgarij, ker se je izvršilo brez njegovega sodelovanja. O svojem času se je govorilo, da je Cankov bil uprizoril zaroto proti knezu Aleksandru v nadi, da se za Bolgarijo ne voli noben knez več, temveč Turčija njega imenuje za generalnega guvernerja na priporočilo Rusije in se mu dovoli plača, kakoršno je poprej dobival vzhodnorumelijski generalni guverner. Cankov se je tega zaradi tega nadejal, ker ima prijateljev v turških uradnih krogih kot večletni turški uradnik.

Rusko Poljsko. Časopis „Russkoje Obozrjenje“ se pritožuje, da je dolga bolezen Gurkova slabo vplivala na porusenje Poljske. Pomočniki Gurkovi zgubili so pogum, Poljaki pa pogumnejši postajajo, kar se je pokazalo pri demonstracijah v Varšavi. Ta list priporoča, da naj se začne odločneje porusovati. „Russkaja Ziznj“ pa toži, da pravoslavje zgublja vpliv na zapadu. Nastale so popolnoma zmedene verske razmere, ker so poprej po sili popravnoslavili več rimskih katoličanov in zjedinjencev. Ta list misli, da je jedini pripomoček, če se zboljša uprava in se povzdigne narodna omika. — Porusovanje in razširjenje pravoslavja zmatrajo vsi Rusi za rusko nalogo na Poljskem. Le v tem se razlikujejo, da želé nekateri to doseči s silo, drugi pa na kak milejši način.

Slovstvo.

Dobra spoved. Nauki in molitve za vredni vsprejem zakramenta sv. pokore. Z dovoljenjem visokočastitega knezoškofijstva ljubljanskega. Drugi natis. Založilo „Katol. društvo detoljubov“. Tiskala Katoliška tiskarna. Str. 116. Cena 20 kr. v platnu 12 kr. broš. — Ta knjižica, po kateri se je že nekaj časa popraševalo, je v novem natisu nekoliko spremenjena. V prvem delu ima koristne nauke in opomine, kaj mora storiti in katerih napak se ogibati, kdor hoče prav dobro svojo spoved opraviti. V drugem delu pa ima še kratke molitve za dan svete spovedi: jutranjo molitev, sveto mašo kot pripravo za spoved, spovedno molitev in spovedno ogledalo pa večerno molitev. Opomnimo,

Vitezi in drugi plemiči so se prvi predrznili oskrniti cerkveno imetje. Podložnike je zapeljal ta vzgled in ropali so premoženje bogatinov. Surovo in strastno vedenje se ni dalo več brzdati.

Drznili so se celo dotakniti oltarja in ga rušiti, ker je vendar oltar podlaga cele države. Vse se je razdrlo. Krivični in nedolžni so bili žrtva slepe strasti.

Če pa ima slab vzgled toliko moč in toliko ljudi v pogubljenje, nima li tudi dober vzgled tolike moči? Ni li mogoče spokoriti se za storjene grehe? Ni li mogoče privedi ljudstvo do spoznanja prvega katoličanstva, ako je pozabilo, kaj je? Ni li mogoče vcepiti zapeljanemu ljudstvu zopet prvo ljubezen in s podukom in ljubeznjivostjo vsaditi v srce pravo krščansko prepričanje! Da tako se lahko zgodi, tako tudi hočemo! In nečemo samo upati temveč hočemo k temu tudi pripomoči, kolikor nam bode možno. Vsaki kamen, kateri bode pomagal zopet postaviti razdejani oltar, bodi naj stopinja proti nebesom.

Opomba pisateljeva: V svojih spisih hranim še petnajst dogodkov, skoraj enakih iz Andaluzije, kateri nam kažejo, kako so ljudje ukradene cerkvene oprave nepokvarjene in neoskrunjene nazaj vrnili. To nam dovolj jasno spričuje, da je čut spoštovanja do Bogu posvečenih rečij globoko vkoreninjen in to ne samo pri posameznikih, temveč v srcu celega naroda.

da je knjižica sicer prvotno namenjena otrokom, a da jo s pridom lahko rabijo tudi odrasli. — O tej priliki opozorimo tudi na „Malo zakladnico“, zbirko krajših molitev in pobožnostij z obilnimi odpuški, katera na majhnem prostoru hrani res velike zaklade, ki si jih lahko vsakdo z malim trudom pridobi za-se in za verne duše v vseh. (V platnu 10 kr., broš. 5 kr.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 23. julija.

(„Danica potrjena.“) Tako slove brzojavka, ki smo jo dobili v soboto zvečer z Dunaja. Tedaj vender! Neulomna stanovitnost naših dijakov je zmagala. Namestništvu in ministerstvu je dokazovala peščica slovenskih akademikov, da se ne ustraši nobene borbe za svoja načela. Zgodovina kat. akad. društva nam je porok, da se tudi nobenega drugega nasprotva ne bo plašilo in značaj slovenski nas zagotavlja, da društvu tudi udov ne bo manjkalo. Bog živi vrle osnovevalce „Danice“! Macte virtute!

(Obrekovanje.) Sobotni „Narod“ piše o rajnem gospodu Fajdigi: „Po uradni preiskavi je popolnoma izključeno, da bi bil Fajdiga žrtev kakega morilca. — Nasprotno pa je dognano, da je bil Fajdiga na dan svoje smrti silno razburjen in to, kakor še razne druge okolnosti kažejo, da je gospod Fajdiga najbrž sam skočil v Ljubljano.“ Temu pristavljamo, da je g. Fajdiga uprav zadnji čas bil jako vesel, da se bode s 1. avgustom preselil v škofovo pristavo, da je bil v najboljših denarnih odnošajih in da sploh ni najmanjšega dokaza za „Narodovo“ sumničenje. Zato, da pokaže „Narod“ svojim somišljenikom iznova svojo strupenost proti duhovnikom, zato pač ni pošteno sredstvo obrekovanja je ponesrečenega duhovnika. Kedor pa hoče izprevideti „Narodovo“ časnikarsko poštenje, naj bere našo notico „Nesreča ali hudodelstvo“ v petkovem „Slovencu“ in najjo primerja z „Narodovo“ in v Laibacherici“ in naj sodi!

(Najvišje priznanje) za požrtvovalno delovanje pri rešitvi ponesrečenec v Lurloch-jami na Stajerskem je dobil tudi gozdni nadzorovalni komisar g. V. Putick v Ljubljani.

(Iz Škofje Loke.) Včerajšnji shod združenih društev se je dobro obnesel. Že sprejem na postaji je bil prisrčen, sprevid v mesto pod zastavo slovesen, služba božja v krasni župni cerkvi častitljiva. Obed je bil dober in postržba za te okoliščine dosti dobra. Shod je bil obilno obiskan in vročina velika. Predsedoval shodu je podpredsednik bralnega društva. Po običajnih pozdravih je poročal gospod Fr. Sturm, krojaški mojster in ud konservativnega obrtnega društva iz Ljubljani ter delegat pri obrtni enketi na Dunaju, o njenem delovanju in vseh njegovih prav svojo izgovornostjo. Za njim je govoril gospod profesor dr. J. Janežič o pomenu obrtnega stanu za človeško družbo sploh, omenjal je prejšnjih časov v Škofji Loki, ko so razna društva cvela in obrtnost gojila in blagostanje širila, ter povabil Ločane, naj zopet zasnujejo obrtna društva. G. Bus, častni član katoliškega društva rokodelskih pomočnikov, je priporočal tako osnovo naših društev, kakor je želijo sveti Oče. — Mestni župnik vč. gospod J. Tomažič je izrazil svojo srčno željo po društvu rokodelskih pomočnikov v Loki in povabil zbrane meščane, naj se v prihodnjih dneh zberó v ta namen. K tej stvari je govoril tudi g. Jamnik in dajal somešanom srčnost. Čast. gospod profesor J. Gnjezda, predsednik katoliškega društva rokodelskih pomočnikov, je tudi izrazil željo, da dobi Loka kmalu tako društvo in je omenil, da je želja mil. g. knezoškofa, da se osnuje prav mnogo takih društev po škofiji. — G. Fr. Ban, tajnik konservativnega obrtnega društva, je priporočal obrtnikom, da si ustanove svoj strokovni obrtni list ter razlagal njegovo osnovo. Shod je izrazil željo, da se naj ta zadeva dalje razvija. — Vrednik vč. g. A. Kalan, kateri je prišel s popoldanskim vlakom, je v prisrčnih besedah bodril svoje rojake Ločane na delo, da se povzdignejo vsestransko in napredujejo v vsem dobrem. Ko je še gospod predsednik zahvalil posamezne govornike in društvenike za delo in trud, sklenil je zborovanje po 6. uri in začela se je jako živahna in prijetna prosta zabava. Dobro izvežbani pevski zbor bralnega društva je zapel več pesem z veliko preciznostjo in moral je na občno željo nekatere ponoviti. Ko so pevci ljubljanskega društva rokodelskih pomočnikov odpeli „Društveno“, so se

poslovali od svojih tovarišev in prijateljev in zopet pod zastavo odkorakali na kolodvor. Vse je bilo zadovoljno in veselo in občna je bila želja, da zopet pridejo in tedaj že novo rokodelsko društvo v Škofji Loki pozdravijo. Bog daj!

(Dopolnilna volitev za goriški okraj.) Ker je odložil dež. poslanec prof. Tomaž Čerin svoj mandat za kmetijske občine polit. okraja goriškega, vršila se bode dopolnilna volitev mogoče že v drugi polovici prihodnjega meseca avgusta. Goriško glavarstvo je županstvom z okrožnico zapovedalo, naj do 26. t. m. sestavijo imenike prvotnih volilcev.

(Zrelostna poskušnja na novomeški gimnaziji) Zrelostni izpit na novomeški gimnaziji delalo je izmed 24 osmošolcev 16. Od teh napravil je poskušnjo jeden z odliko, 13 z dobrim vspehom, dva ponavljata izpit iz fizike čez dva meseca.

(Tržaška protestantska ljudska šola) je imela letos mej 331 učenci 114 katoličanov, in vender je značaj njen popolnoma protestantsk. Katoliške otroke vlačijo v helvetsko molivnico, koder morajo poslušati protestantskega pridigarja in peti z drugoverci vred. To je skratka predrzna nesramnost, ki označuje, koliko ima pomena „svoboda vesti“, kedar se gre proti katoličanom.

(Brezbožnost.) Bovio je spisal dramo „Kristus o purimskem prazniku“, koder spravlja na oder Odrešenikovo vzvišeno osebo. Kardinal San Felice v Neapelju se je prvi oglasil proti takemu skrunjenju božjemu in za njim mnogo drugih škofov; brešijski prefekt je prepovedal predstavo; framazonski beneški prefekt Caraccialo di Sarno pa jo je celo pohvalil. Koder je premalo verske zavesti, se sme nasprotnik vsega lotiti.

(Tržaško društvo „Avstrija“) napravi dne 22ega t. m. o polu 9. zvečer izlet po morju z godbo na parniku „Nadvojvoda Maksimilijan“.

(Fižol v ušesu.) Iz Trsta: Petletni Henrik Tonda se je igral s fižolom in si ga je tako zmašil v desno uho, da ga nikakor ni mogel več izvleči. Starišem ni ničesar poveval, toda za dva dni mu je uho strašno oteklo. V bolnici mu je dr. Rimini iz ušesa izvlekel s trudom fižol; ki je bil že jel poganjati.

(Uboge živali.) Tržaška „Edinost“ piše: V torek je neki trgovec s kuretnino postal iz Ljubljane v Trst okoli 600 kokoši, ki so bile zaprte v kurnikih brez vode in piče. Vsled žeje in lakote je med vožnjo poginilo 470 kur.

(Nova pošta.) C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam poroča: Dne 1. avgusta t. l. odpre se v sv. Petru v Šumi v Istri v okraju pazinskem, nov poštni urad, ki bode imel zvezo s poštnim omrežjem po osebnih vlakih železniške proge Divača-Pulj.

(Iz Rima) se poroča: Naučni minister Bacelli je odredil, da so na vseh gimnazijah v Italiji abiturijenti imeli naslednjo nalogo za zrelostni izpit, 20. septembra 1870. Z osvojenjem Rima se je izpolnila želja premnogih mislecev, mučencev in junakov. Opisujejo ta dogodek naj kandidat izrazi misli, karere mu vzbujajo v duhu spomin na slavni dan, in katere sklepe goji, ko zapušča srednjo šolo. Katoliški mladeniči, katerih je še mnogo med dijaki, gotovo niso zamolčali svojih mislij, spominjajoč se krivice in nasilstva proti papežu.

(Ustanova.) Dne 11. t. m. umrla vdova licealnega knjižničarja gospa Marija Kosmač je mej drugim volila 2500 gld. za dijaško ustanovo.

(Nemir) je bil zopet pri sobotnem vojaškem mirozovu, da je morala tudi policija posredovati. Prepir se je vnel mej civilisti in vojaki. Več ljudij je bilo brez povoda napadenih od vojakov. Dva stražnika sta zabodena v hrbet; jeden je ranjen, drugemu je le suknja pretrgana.

(Železnice.) Dohodki državnih železnic so od 1. januarja do konca junija znesli 39,988.973 gld., torej 4.102.914 gld. več ko prejšnje leto. — Skupni dohodki južne železnice od 1. jan. do 15. julija so znesli 22,116.416 gld.

(Utonil) je dne 18. t. m. 4letni otrok Amalija Golčan iz Prelesja pri krškem v luži pred hišo.

(Pomazarjena sv. Ciril in Metod.) Iz Nitre na Severnem Ogerskem se poroča: V neki bližnji slovaški vasi dali so občani na svoje stroške preslikati cerkev. Med drugimi slikami napravil je slikar tudi podobi sv. Cirila in Metoda. Ko je pa cerkev pregledal komitatni glavar, razsrdil se je nad to sliko rekši: Torej celo v cerkvi imate poslaviste? Tega na Ogerskem ne trpimo! In sliko so morali preslikati. Sv. Ciril je dobil brke pod nosom, in ostroge na nogah ter se kaže kakor ogerski vitez; jednako so tudi pre naredili podobo sv. Metoda. — Taka je na-

rodnost, ki je sama sebi namen. Toda kaj hočemo: Po liberalnih načelih pravica nič ne velja, marveč le moč večine!

(Zdravstvo) v Knežaku in okolici se je zboljšalo, škrlatca pojenjuje. V vsej bolezni je zbolelo 177 oseb, in sicer 5 mož, 24 žensk in 148 otrok, umrlo 33 otrok in 3 ženske, 19 oseb je še bolnih.

(Novo tovarno) za lesni obrt namerja zgraditi gosp. Feliks Stare pri Preserju. Dotična obravnava bode 28. t. m.

(Nova ljudska šola.) Pri sv. Duhu v krškem okraju je dosedanja ljudska šola za silo bila otvorena, kot javna in redna.

(Pri urarju.) To nihalo morate nekoliko popraviti. — In ura? Ura gre dobro; samo nihalo se zmiraj ustavlja.

Narodno gospodarstvo.

Izvoz v Nemčijo.

C. kr. trgovinsko ministerstvo je sledeče naznanilo tukajšnji trgovski in obrtniški zbornici: „Povodom carinskega boja, nastalega mej Nemčijo in Španijo je ces. nemška vlada na blago dohajajoče iz Španije in španjskih naselbin naložila carinsko priklado. Ta naredba vpliva v toliko na naše izvozne razmere v Nemčijo, ker zahteva Nemčija, da se mora za predmete, spodaj označene, doprinesiti spričevalo, da izvira blago res iz Avstro-Ogerske. Dotični predmeti so nastopni: 1. Vsake vrste surovo železo; 2. les, pušpanov, cedrov, kokosov, ebenovina; 3. surova probkovina (Korkholz); 4. probkovi zamaški, probkovi podplati, probkove rezbarije; 5. polpreja, ostrojene pa še ne pobarvane ovčje kože; 6. vsake vrste žganje, tudi arak, rum itd. (razun likerjev) v sodčkih, steklenicah, vrčih in drugih posodah; 7. vino in mošt, razun penečih vin; 8. vsake vrste ribe; 9. žafran; 10. med; 11. kava surova; 12. kakao v zrnih surov; 13. sol; 14. tobačno listje; 15. smodke in smodčice; 16. vsake vrste sladkor; 17. kokosovo in palmovo olje; 18. ribja mast, ribje olje; 19. čebelni vosek. Pri drugih predmetih pri izvozu iz Avstro-Ogerske v Nemčijo ni treba doprinesiti spričevala. — Pri navedenih predmetih je treba dokazati, da blago izvira od drugod in ne iz Španije ali španjskih naselbin. To dokazilo se lahko doprinese raznim potom, da se predlože fakture, vozni listi, trgovske korespondence itd.; konzulsko spričevalo o izviru ni propisano. O tem se interesovani krogi obveščajo s to pripomnjo, da se v trgovsko-političnih razmerah mej Avstro-Ogersko in Španijo ni ničesar spremenilo in da so iste vravnane še nadalje na podlagi največjih ugodnostij.

Telegrami.

Budimpešta, 22. julija. Uradni list objavlja, da se Fejervary odvezuje od začasnega vodstva poljedelskega ministerstva in se grof Festetics imenuje poljedelskim ministrom.

Sredec, 22. julija. „Svobodno Slovo“ poroča, da je bil Stambolov zaradi nekega policijskega prestopka obsojen v 25 frankov globe.

Rim, 22. julija. Po poročilih iz Kasale je emir Musuid Guidum bežal z nekaterimi jezdecimi proti Gagregebu (?). Italijanski batalijon, preganjajoč sudansko vojno, našel je dne 18. t. m. njene sledove pri Ugardsu. Guverner general Baratieri je dovolil v Kasali naseljenim polnomadnim rodovom, da se naselijo v algadskem kraju. Osvobojeni egiptski vjetniki odpošljejo se kmalu v domovino. Zdravje italijanskih vojakov je izvrstno. Vzlic dežju in strašni vročini ni zbolel noben italijanski vojak.

Rim, 22. julija. Senat je pri tajnem glasovanju vsprejel načrt zakona o finančnih naredbah s 146 proti 51 glasom v obliki, kakor jo je sklenila zbornica, in potem je zaključil zborovanje.

Rim, 22. julija. Po poročilih iz Masave Italijani še vedno preganjajo Sudance. Dva rodova pri Kasali sta se že podvrgla. Italijanski vojaki našli so v Kasali veliko zalogo žita in streljiva. Našli so mnogo Egipčanov in robov, katere so oprostili. Vojaki so se izvrstno držali na potu in v bojih. Moralni in gmotni vspeh se ne da proračunati. Italijani so zgubili 30 mrtvih in 60 ranjenih.

Tarbes, 32. julija. Ker se je vžgal petrolej, je nastal velik požar, pri katerem je pet ljudi zgubilo življenje.

Rim, 22. julija. Bonghi je poslal časopisu „Fanfili“ pismo, v katerem pravi, da se on in pa francoski predsednik Kazimir Perier v svojem pogovoru nista dotikala trodržavne zveze in da je predsednik izrazil misel, da se ohrani evropski mir.

Pariz, 21. Časopisi konstatujejo, da so premembe, ki so se včeraj sklenile k anarhističnemu zakonu vzbudile nasprotje in zmešnjave. Vladi prijazni listi kritikujejo postopanje vlade in pravijo, da od prvotnega načrta zakona ni ničesa ostalo, opozicijski listi pa napovedujejo zakonu nevspeh.

Madrid, 22. julija. Kolonijsko ministerstvo dobilo je telegram filipinskega guvernerja, ki poroča da so oddelek španskih dijakov napali Malajci pri Mindanau. Vojaki so zgubili 14 mrtvih, mej njimi 1 častnik, in 47 ranjenih. Malajci so bili tepeni in so na bojišču pustili 47 mrtvih.

London, 22. julija. Tukaj se govori, da se je vojska s Kitajcem in Japonom že začela. Kitajci so zaprli severni dohod Yang-tse-Kianga. Brojavna zveza s Pekingom je pretrgana vsled povodnji.

London, 22. julija. Kakor se poroča iz Yokohame se se v Soeulu izkrcali angleški in ameriški pomorščaki v varstvu poslanstev. Japonska vlada se brani priznati zahteve Kitajcev, da bi se zabranil vhod japonskim vojnim ladijam v kitajska pristanišča odprta tujim ladijam. Mišljenje naroda je vojevito. Govori se, da 12.000 kitajskih vojakov pojde na Koreo.

Umrlj so:

21. julija. Marija Klambauer, usmiljena sestra, 28 let, Kravja dolina 11, vlom zatilnika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
21	7. u. zjut.	738.9	12.6	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	737.5	22.6	sl. vzh.	jasno	
	9. u. zveč.	737.4	16.4	"	"	
22	7. u. zjut.	737.8	15.0	sl. vzh.	jasno	0.00
	2. u. pop.	736.8	25.4	"	"	
	9. u. zveč.	737.2	18.8	"	"	

Srednja temperatura obeh dni 17.2° in 19.7°, oziroma 2.4° in 0.1° nad normalom.

Zahvala.

Prezvišeni, premilostni gospod knez in škof ljubljanski so blagovolili darovati slov. katol. delavskemu društvu sto goldinarjev. Po odborovem naročilu javno zahvaljujemo premilostnega gospoda za ta velikodušni dar in za vso ljubeznjivo naklonjenost njegovo do našega društva. Bog povrni!

V Ljubljani, dne 22. julija 1894.
Jožef Gostinčar,
zapisnikar.

Ivan Trtnik,
predsednik.

Zahvala.

Pred jednim letom se je zavaroval moj mož Viktor Thomas, c. in kr. ritmojster, pri zavarovalni družbi „The Gresham“ v Londonu za znaten znesek v moj prid. — Po njegovi smrti mi je zastopnik tega zavoda v Ljubljani gospod Guido Zescko takoj izplačal zavarovano glavico.

Za to mu javno izrekam svojo najiskrenjšo zahvalo in vsakemu priporočam zavod „Gresham“.

Radna pri Sevnici, dne 16. julija 1894.

Matilda Thomas,
c. in kr. ritmojstra vdova.
393 1—1

Oglas in prošnja.

Pisatelj teh vrstic šteje si v čast javiti v imenu več rodoljubov, da se nameruje ustanoviti v Gorici „ljudska knjižnica“ za Slovence.

Naše ljudstvo je res ubogo! Se posebno ubogi so pa Slovenci, bivajoči v Gorici. Inorodci nazivljejo nas „sužnje“. In smo tudi! Sužnji smo v obrtniji in kupčiji, sužnji v znanostih in vedah, sužnji v umetnostih, sužnji po obnašanju, govorjenju in mišljenju.

Toda ne bodi nas sram tega imena! Bodimo sužnji, pa ne tujeve inorodcev, ampak Boga in svojega naroda! Osvobodimo se tuje sužnjosti in služimo zvesto Bogu in svojemu milemu narodu!

V ta namen, v okrepitevanje verskega mišljenja in narodnega ponosa in probujenja med goriškimi Slovenci namerujemo ustanoviti „ljudsko knjižnico“ v Gorici. Imamo sicer dosti knjižnic, ali za prosto ljudstvo so vse skoro nedostopne. Naša knjižnica bode odprta in na razpolaganje zlasti ubogim Slovincem, ki nimajo denarja, da bi knjige in časopise sami kupovali. Naša knjižnica bode tudi toliko uljudna, da si bode sama čitateljske iskala ter tako širila pravo prosveto med ljudstvom.

V ta namen bodemo najeli v novem prostornem slovenskem Alojzijevešču posebno sobo.

Obrščamo se do rodoljubnih Slovencev vseh stanov, da bi nam pomagali. Koliko knjig leži v prahu brez dela v privatnih knjižnicah. Pošljimo svoje knjige med svet, na delo. Vsaka knjiga bodi nov apostol sv. vere in narodnosti. Časopisi katoliški niso pisani samo za en dan, ampak imajo vedno svojo veljavo. Zato naj se tudi stari časopisi med ljudmi širijo in razdajajo, da se bodo ljudje iz njih likali in izobraževali.

Delo, katero mislimo začeti je vzvišeno in velicega pomena, ob enem pa prav lahko. Ni treba družega, ko da rodoljubje poiščejo po svojih knjižnicah knjige in časopise, katerih ne rabijo in ne bodo več rabili ter jih izročijo v korist svojemu narodu.

Slovenci! Vporabimo vse, kar imamo za Boga in za narod! Širi naj se med nami prava katoliška prosveta. V ta namen bodi „ljudska knjižnica.“

Vsi, ki nam bodo knjige poslali, naj blagovolijo zabilježiti nanje svoja imena in naj jih odpošljejo ali na „odbor slovenskega Alojzijevešča ali na uredništvo „Rimskega Katolika“ v Gorici. Prosimo posebno razna društva, naj bi še nas blagovoljno spominjala.

Kličemo že naprej vsem dobrotnikom in podpirateljem: Bog povrni stotero!

V Gorici dne 20. julija 1894.

Odbor za osnovo ljudske knjižnice.

Razpisani natečaj.

Železniško vršbeno vodstvo v Beljaku razpisuje v uradnem listu z dne 17. t. m. 26 železniških služeb za doslužene podčastnike.

Eksekutivne dražbe.

Jan. Pluta iz Ručetne Vasi zemljišče (255 gld.) dne 3. avgusta v Črnomlju.

Ant. Zadu iz Drskovč št. 14 radi terjatve 200 gld. (1524 gld.) dne 24. avgusta in 24. septembra v Ilir. Bistrici.

Marka Težaka zemljišča (2529 gld.) dne 9. avgusta (ponovitev) v Metliki.

Mart. Gornika iz Gabrovca posestvo (3586 gld.) dne 23. avgusta in 22. sept. (terjatve 135 gld.) v Metliki.

Jan. Štefaniča iz Hrasta št. 1 (terjatve) posestvo (1033 gld.) dne 4. avgusta in 6. septembra v Metliki.

Naznanilo.

800 hojevih in smrekovih dreves

od 15 do 26 palcev prsne mere debelosti

v gozdu jeden kilometer od postaje Ortenek prodá Primož Pakiž v Zamostec-u, pošta Sodražica. 383 3—3

V poštnem posloplju v Št. Petru pri Novem Mestu se oddajo v najem 385 3—3

dve sobi

po prav ugodnih pogojih; ravno tam se tudi podučuje v šivanju.

Zahvala.

394 (1)

Globoko užaljeni povodom smrti naše iskreno ljubljene hčere, oziroma sestre, svakinje in tete, gospodične

Marije Korbar

dovoljujemo si tem potom za ljubeznjivo sočutje mej boleznijo, kakor tudi o prebitki smrti, potem za krasne vence, kakor tudi za mnogobrojno udeležbo pri sprevodu predrage rajnce izreči našo odkritosrčno, toplo zahvalo.

V Spodnji Hrušici, dne 23. julija 1894.

Žalujoči ostali.

Kovertes firmo
priporoča
Katoliška Tiskarna
po nizkejši cenji.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6%no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.

V zlatu obrestljivo in povračljivo.

Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici Rušuk-Varna in Kaspičan-Sofija-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

Se more podražiti, ker te obligacije 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6¹/₂ odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40—26

menjarnični delniški družbi „Mercur“, Dunaj, I., Wollzeile 10.

Dunajska borza.

Dne 23. julija.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 " 50 "
Avstrijska zlata renta 4%	122 " 45 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97 " 80 "
Ogerska zlata renta 4%	121 " 70 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	96 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1010 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	360 " 20 "
London vista	124 " 50 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61 " 05 "
20 mark	12 " 20 "
20 frankov (napoleonador)	9 " 90 "
Italijanski bankovci	44 " 15 "
C. kr. cekini	5 " 89 "

Dne 21. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 " 80 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	197 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96 " 50 "
Tisine srečke 4%, 100 gld.	142 " 50 "
Dunavske vranavne srečke 5%	127 " 25 "
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107 " 35 "
Posojilo goriškega mesta	— " — "
4% kranjsko deželno posojilo	67 " 60 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banko 4%	98 " 70 "
Prijoritete obveznice državne železnice	220 " — "
" " južne železnice 3%	152 " 80 "
" " južne železnice 5%	128 " 25 "
" " dolenskih železnice 4%	98 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	196 gld. 25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	60 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	70 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	46 " — "
Ljubljanske srečke	24 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3070 " 50 "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	494 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	107 " 50 "
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	74 " 50 "
Montanska družba avstr. plan.	81 " 20 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	163 " — "
Papirnih rubljev 100	133 " 25 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.